

V Rudné 2. 5. 2020

Milý koronavire,

možná se to někomu může zdát divné, možná směšné nebo zvláštní...co já vím. Já ale píši Tobě, protože v současnosti jsi vlastně jediný, komu psát potřebuji. Je toho hodně, co mám na srdci, a i když vím, že má slova těžko něco změní, stejně Ti musím napsat.

Poslední dobou jsi s námi, lidmi, na tomhle kulatém světě, stále. Tvé jméno vyslovujeme až příliš často. Znají ho malé děti, babičky, mámy i tátové a možná i psi budou tvé jméno za chvíli vyštěkávat...

Ale proč Ti píši? Trápí mě, že jsi tu s námi. Někdo říká, že jsi vzešel z laboratoře, jiní zase z Tvé existence viní netopýry, luskouny či dokonce hady a hlavně lidi, kteří je pojídají. Ale ať jsi odkudkoliv, nemyslíš si, že by bylo na čase vrátit se zase domů? Nemyslím čínský Wu-chan. Tam také žijí lidé, kteří se s Tebou nechtějí setkat. Ale hezky zpátky do zvířecí říše, tam, kde nejsi pro nikoho nebezpečný.

Kvůli Tobě jsme přestali chodit do školy. Zpočátku se to zdálo docela fajn. Takové nečekané prázdniny. Jenže nyní, jak čas plyne, se mi stýská po spolužácích a po celé škole. Tohle jsi chtěl? Obchody jsou zavřené. Zápas, nejen v tenise, jsou zrušeny. Všichni jsme zavřeni doma. Nesmíme cestovat, nesmíme slavit, nesmíme se scházet. Jen čekáme, co uděláš. Kolik nás navštívíš....? Kolika nám zkomplikuješ život nebo jen tak námi projdeš bez povšimnutí....?

Víš o tom, že kvůli Tobě nosíme roušky? Dokonce nám tolik naháníš strach, že je doma šijeme. Z prostěradel, triček, starých polštářů i utěrek. Moje babička dokonce nosí na ústech kávový filtr. Tak vidíš, jak jsme my, lidé, vynalézaví. A to všechno kvůli Tobě! Kvůli tvé „maličkosti“. Nevíme, co nebo kdo tě zastaví. Netušíme, kam až chceš s návštěvou nás lidí zajít. Ale každá návštěva musí přeci jednou odejít. Není už čas?

Vzal sis mnoho životů. Mnoho životů jsi převrátil naruby. Plížíš se světem a pomalu se lidem vkrádáš do organismů. Bez dovolení, bez pozvání, jako parazit. Mnoho lidí na celém světě tvá přítomnost semkla. Lidé si začali pomáhat, začali k sobě být i ohleduplnější a pokornější. Strach z Tebe nás dohnal k tomu, mít strach i ze svých přátel. Zakrývat si ústa všude a nevidět úsměvy. To všechno ze strachu, abychom Tě snad nevdechli. Americký prezident dokonce navrhl, že by se lidem mohla do žil vstříkovat dezinfekce...Musel být hodně zoufalý. To náš pan prezident raději mlčí. Schoval se v zámku v Lánech a doufá, že tam nepřijdeš. Našli se ale i lidé, kteří se na strachu nás ostatních rozhodli vydělávat. Prodávají roušky a dezinfekci za obrovské sumy peněz. Nic je neodradí.

Lékaři a sestry v nemocnicích ve všech koutech světa s Tebou udatně bojují a pomáhají lidem, ale i jim už docházejí síly....

Prý už svět nebude jako dřív. Ale já tomu nevěřím. Myslím si, že Tě porazíme. Věřím, že odejdeš a už se nikdy nevrátíš.

Tak, milý koronavire nebo covide 19, jak jsme si Tě nazvali. Tenhle dopis zavřu do obyčejné papírové obálky, protože do obálky z nanovláknů by ses nedostal a můj dopis si pak nepřečetl.....

Měj se tedy moc hezky a budu věřit, že i Ty proplouváš světem právě proto, že hledáš zpět cestu domů.....

Denis

(Denis Svatoň, 8. B)

Milý Karle IV.,

nevěřil byste, co se v dnešním světě děje.

Do světa se rozšířil vir z Číny a kvůli němu se nesmí pořádat větší svatby, koncerty, korunovace, a ani popravy by Vám neprošly. Vir se totiž šíří jakoukoli sliznicí v těle, takže ve větším počtu lidí by se hodně rychle rozšířil. A každý, kdo jde na veřejnost, tak na sobě musí mít takovou věc, která se dává přes ústa a nos a které se říká rouška. Hodně lidí už nosí lepší verzi roušky, tzv. respirátor. Vždy, když jdete do obchodu si něco koupit, musíte to mít na sobě, jinak Vás vyženou.

A to není všechno. Jsou pozastaveny i všechny sportovní ligy, nejvíce se mluví o fotbalových soutěžích. I několik světoznámých osobností a sportovců bylo nakaženo, ale většina z nich je už vyléčena.

A dokonce, a to mi neuvěříte, byla zrušena i škola! Takže žáci v deváté třídě jsou v nevýhodě. Měli dělat přijímačky na střední školu, a v nevýhodě jsou i maturanti. Ale naštěstí celá 9. třída už do školy dobrovolně může.

Domů dostáváme učivo, kterého je, jak mi připadá, někdy více než ve škole. Ale já vím, je to nutné.

A co se děje s Vaším městem, Prahou, to byste mi taky nevěřil. Na Pražském hradě je prezident, nikoliv král a máme i fungující parlament. Tak se mějte a odpočívejte v pokoji.

Se vzpomínkou na Vás

Vojtěch Veselý (8. B)

Rudná 2. 5. 2020

Mezouň, 1. května 2020

Vážený pane prezidente Masaryku,

to byste nevěřil, co se v této době děje.

Řádí tu covid 19, čínská nemoc, kterou způsobuje koronavirus. Naše vláda vydává spoustu zvláštních a nejednoznačných nařízení.

Už 8. týdnem máme elektronické vzdělávání. Což je na jednu stranu krásné a na druhou stranu naprosto strašné, protože na mě je toho za ten týden ažaž.

Nicméně opravdu doufám, že od 11. 5. už budu moci jít zase na fotbalový trénink a od 25. 5. bude zahájena první česká fotbalová liga. Zatím se situace vyvíjí tak, že my žáci osmých tříd do škol tento školní rok už zřejmě nezavítáme, jen 9. třídy a první stupeň. Deváté ročníky se totiž potřebují připravovat na zkoušky na střední školy.

U nás v Česku je situace lepší, vláda totiž nařídila povinné nošení roušek nebo šál přes ústa a nos. Zrovna dnes byla do provozu zapojena aplikace chytrá karanténa, která pracuje s daty od lidí, kteří tu aplikaci mají. Je to zajímavý pokus, uvidíme, zda bude fungovat.

A to je z tohoto dne asi vše. Budu vás informovat i další dny.

Váš

(žák 8. A)